

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven in de verstrooiing Opnieuw Geboren tot een Levende Hoop (1 Petrus 1:3-12)

Welkom terug bij de vers-voor-vers studie van 1 Petrus. We gaan verder met het bestuderen van hoe we "opnieuw geboren" zijn in de familie van God door de opstanding van de Messias. Als familieleden van Gods gezin hebben we een levende hoop op een nieuwe wereld, die komt wanneer Jesjoea terugkeert om Zijn Koninkrijk op te richten.

Voordat we beginnen, volgt hier een korte samenvatting van wat we de vorige keer hebben besproken.

1. We spraken over wie de auteur is van 1 Petrus en bekeken enkele redenen waarom we zeker kunnen zijn dat Petrus deze brief heeft geschreven. We hebben de belangrijkste historische getuigen van authenticiteit van 1 Petrus bekeken en ook de inhoudelijke overeenkomsten bekeken met het andere onderwijs in de Bijbel dat aan Petrus worden toegeschreven. Deze bevestigen de bewering dat Petrus de auteur was van deze brief. We hebben ook de twee belangrijkste bezwaren besproken tegen het auteurschap van Petrus, die worden aangedragen door liberale geleerden, en de zwakheden van hun argumenten getoond.
2. We bespraken de identiteit van de lezers van Petrus en hoe ze overwegend niet-Joodse gelovigen waren. Toch past Petrus oudtestamentische beschrijvingen van Israël toe op zijn lezers als een strategische manier om hen te identificeren als Israël. Petrus wil zijn lezers laten inzien dat ze deel uitmaken van de familie van Abraham door de Messias en dat ze dezelfde taak en hoop hebben voor de toekomst.
3. We leerden dat de ballingschap in de hele brief een prominent thema is, en hoe Petrus zijn lezers wilde laten inzien dat ze zelf ballingen zijn. Ze zijn vreemdelingen in een land dat niet van hen is, omringd door een cultuur die vijandig staat tegenover hun overtuigingen en levensstijl. Ze wachten om naar hun ware thuis te worden gebracht in het toekomstige Koninkrijk van de Messias. Ondertussen hebben ze een taak te vervullen terwijl ze wachten op de komst van dat Koninkrijk.

Zoals we voortdurend blijven zien, geeft Petrus ons richtlijnen over hoe we moeten leven terwijl we ons in deze "ballingschap" bevinden, wachtend op de terugkeer van de Messias. Laten we beginnen.

1 Petrus 1:3-5

Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias), Die ons overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus (Jesjoea de Messias) uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemel bewaard wordt voor u. U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

Dus Petrus begint het geheel van zijn brief met een zegen: "Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias)." Volgens geleerden gebruikt Petrus hier de opening van een gezamenlijk Joods liturgisch gebed. Dit is wat Craig Keener schrijft:

Petrus gebruikt de vorm van een *berakhah*, de Joodse vorm van een zegen die regelmatig begon met 'Geprezen zij God die . . .'

-Craig Keener, *The IVP Bible Background Commentary*, 2nd ed. (Downers Grove, IL: InterVarsity Academic, 2014), blz. 687

Een *berakhah* betekent gewoon 'zegen' en is bedoeld als een uiting van dank aan God. In het Judaïsme werd het een gebruik om de *berakhot* 'zegeningen' uit te spreken - het meervoud van *berakhah*, - voor elke gelegenheid. Traditioneel wordt er zelfs een *berakhah* uitgesproken bij het horen van slecht nieuws. Veel van de gangbare *berakhot* die je misschien hebt gehoord, zoals ze worden uitgesproken bij het brood en de wijn op de Sjabbat, beginnen op dezelfde wijze: *Barukh Attah Adonai Eloheinu Melekh ha-Olam...* ("Gezegend bent U, Heer onze God, Koning van het Heelal ...")

Deze liturgische gebeden vinden hun oorsprong in de synagogediensten uit de tijd van Petrus. De *Shemonei Esreh*, ofwel 'Achtien zegeningen', bevatten bijvoorbeeld een vergelijkbare structuur. Deze serie *berakhot* is een oud gezamenlijk gebed dat regelmatig in de synagoge wordt opgezegd. Hoewel het zijn definitieve vorm pas enige tijd na de verwoesting van Jeruzalem in 70 n.Chr. heeft gekregen, is het onderliggende fundament van dit gebed ongetwijfeld veel ouder.

(Voor meer informatie over deze historische ontwikkeling van de *Shemonei Esreh*, verwijzen we je naar het werk van Emil Schürer, *The History of the Jewish People in the Age of Jesus Christ* [Edinburgh: T&T Clark, 1973-1987], Vol. 2, blz. 455-463).

De toehoorders van Petrus zouden de woorden van Petrus hier dus zeker hebben herkend als een *berakhah*, niet anders dan de zegeningen die ze zouden horen als ze synagogediensten bijwoonden. Opmerkelijk genoeg neemt Petrus Jesjoea op in zijn *berakhah*: "Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias)." Petrus neemt deze gebruikelijke Joodse manier over om God te prijzen en bevestigt meteen de relatie van de Vader met "onze Heer, Jesjoea de Messias". Vervolgens concentreert hij de zegen op het thema van het werk van de Messias. Voor Petrus zijn de Vader en de Zoon niet los van elkaar te zien. Het erkennen van de Vader vereist ook het erkennen van de Zoon. Het is een totaalpakket. Zoals Johannes het aangeeft:

1 Johannes 2:22-25 NBG

Wie is de leugenaar dan wie loochent dat Jezus (Jesjoea) de Christus is? Dit is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent. Een ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet. Wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader. Wat u betreft, wat gij van den beginne gehoord hebt, moet in u blijven. Indien in u blijft, wat gij van den beginne gehoord hebt, dan zult gij ook in de Zoon en [in] de Vader blijven. En dit is de belofte, die Hij zelf ons beloofd heeft: het eeuwige leven.

Het is belangrijk om eraan herinnerd te worden wat voor prominente plaats de Messias heeft in de theologie van de apostelen. Bij de gelovigen wordt de Messias vandaag de dag te vaak naar de achtergrond van hun theologie verbannen. Dat gebeurt niet altijd expres, maar het is gemakkelijk om zoveel aandacht te besteden aan de andere aspecten van een theologie en de doctrine dat we het zicht op de Messias verliezen. Voor de apostelen stond de Messias centraal in alles wat ze geloofden en onderwezen. Zoals we eerder aangaven, aarzelt Petrus niet om de Messias ter sprake te brengen en zich op Zijn werk te concentreren. Petrus gaat verder en zegt dat God ons "**wedergeboren heeft doen worden tot een levende hoop door de opstanding van Messias Jesjoea uit de doden**" (1:4). Het is door het Messiaanse werk van de Zoon dat we wedergeboren kunnen worden in de familie van God. De enige weg naar de Vader is door de Zoon (Johannes 14:6).

Wat bedoelt Petrus nu als hij zegt dat God ervoor heeft gezorgd dat we "wedergeboren" zijn? In zijn brief gebruikt Petrus de metafoor van een gezin. We verhouden ons tot God "als gehoorzame kinderen" (1:14). We "roepen Hem aan als Vader" (1:17). We zijn "als pasgeboren baby's", die opgroeien tot redding (2:2). Het idee dat Petrus wil overbrengen is dat we een soort wedergeboorte hebben ondergaan toen we de Messias hebben aangenomen. Onze status voor God is veranderd: we zijn Zijn kinderen geworden. Dit is het resultaat van de opstanding van de Messias, die een nieuwe schepping heeft ingeluid, en die aan het einde van de tijd zijn hoogtepunt zal bereiken (2 Petrus 3:13; Openbaring 21-22). De wedergeboorte die we door de Messias hebben ontvangen, maakt deel uit van Gods ultieme plan om een nieuwe hemel en een nieuwe aarde tot stand te brengen.

Dus door de opstanding van Jesjoea zijn we wedergeboren "tot een levende hoop". Dat wil zeggen, de opstanding van de Messias uit de dood verzekert ons ervan dat er een toekomstige opstanding van het hele volk van God zal plaatsvinden (1 Korinthe 15:22-23). We hebben dus hoop op God voor de toekomst, omdat we hebben gezien dat Gods belofte van opstanding betrouwbaar is.

Onze wedergeboorte omvat "**een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis die in de hemel bewaard wordt voor u**", zegt Petrus. Onze erfenis, als gelovigen, is het Koninkrijk van God (Mattheüs 25:34; 1 Korinthe 15:50) en het eeuwige leven (Mattheüs 19:29; Titus 3:7). Deze erfenis is onvergankelijk - het sterft niet. Het is onbesmet - het kan niet door de wereld worden bedorven of gecorrumpeerd. Het verwelkt niet - het zal zijn waarde niet verliezen. En ten slotte wordt het in de hemel bewaard - dat wil zeggen, God zelf houdt het veilig en niemand kan het van ons afnemen. Zoals Duane Watson schrijft:

Het passieve deelwoord van het werkwoord „bewaarde” (tēreō) verwijst naar God als degene die de erfenis bewaart en bewaakt; Het bewaren is een ander aspect van Gods barmhartigheid (1:3).

-Duane F. Watson & Terrance Callan, *First and Second Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2012), blz. 25

Petrus gaat verder en beschrijft de gelovigen als: "**U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.**" (1:5)"

Net zoals God de erfenis bewaart, bewaart God de gelovigen – De kracht van God beschermt ons. Zo worden we aangemoedigd om tijdens beproevingen (1:7), vervolging (3:13-4:19) en geestelijke aanvallen van de duivel (5:8-9) in God te geloven. Nogmaals, ons geloof is in God, die de Messias uit de dood heeft opgewekt (1:21). Gods bescherming is voor "een redding die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd". Vanwege het werk van de Messias zullen we aan het einde van het tijdperk gered worden. Wat een heerlijke hoop zijn we in geboren door de Messias Jesjoea!

Laten we verder lezen:

1 Petrus 1:6-9

Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd – als het nodig is – bedroefd door allerlei verzoeken, opdat de beproeving van uw geloof – die van groter waarde is dan die van goud, dat vergaat en door het vuur beproefd wordt – mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, bij de openbaring van Jezus Christus (Jesjoea de Messias). Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, namelijk de zaligheid van uw zielen.

Petrus zegt: "Daarin verheugt u zich." Waarin verheugen we ons? Alles waar Petrus het zojuist over heeft gehad: Gods barmhartigheid die ervoor heeft gezorgd dat we wedergeboren zijn met een levende hoop - de zekerheid van het eeuwige leven, dat we hebben geërfd door de opstanding van de Messias.

We verheugen ons, zelfs als we "bedroefd zijn door allerlei verzoeken." Dat wil zeggen, ondanks onze huidige omstandigheden, die wijzen op angst en somberheid, reageren de volgelingen van Jesjoea correct door zich te verheugen. Ook als de huidige situatie somber lijkt, weten we hoe het verhaal zal eindigen. De levende hoop waarin we zijn wedergeboren door de opstanding van Jesjoea, geeft ons die vreugde.

Bovendien, en paradoxaal genoeg, zijn de beproevingen die we moeten doorstaan voor ons eigen welzijn. Ze toetsen de oprechtheid van ons geloof, zodat we ongehinderd onze lofprijzingen mogen uitspreken als Jesjoea terugkeert. Om aan te tonen hoe de beproevingen ons geloof toetsen, geeft Petrus de analogie van het zuiveren van goud met vuur. Edelmetalen, zoals goud, werden met vuur gesmolten om de onzuiverheden te verwijderen. Het punt dat Petrus wil maken is dat God beproevingen gebruikt voor onze heiliging - om ons geloof als een zuiver metaal te maken. Beproevingen verfijnen het karakter van ons geloof. Zoals de psalmist verkondigt:

Psalm 119:67

Voordat ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu neem ik Uw woord in acht.

Dus, Petrus vermeldt dat goud uiteindelijk vergaat. Volgens de geleerde Paul Achtemeier impliceert Petrus hier een argument dat van het mindere naar het meerdere gaat. Achtemeier schrijft dit:

De vergelijking in dit vers, met de nadruk op de vergankelijkheid van goud, impliceert een argument dat van het mindere naar het meerdere gaat: als iets vergankelijk is, en dus minder waardevol, en goud op deze manier wordt getoetst, hoeveel te meer moet ons geloof dan worden getoetst, dat onvergankelijk is en dus veel meer waarde heeft.

-Paul J. Achtemeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 102

Volgens Petrus is ECHT geloof "kostbaar" voor God. Beproevingen zuiveren ons geloof en veranderen ons in hoe God ons geschapen heeft voor Zijn heerlijkheid. Net als Jakobus (Jakobus 1:2-4) ziet Petrus het lijden als een instrument dat God gebruikt voor onze geestelijke groei.

Petrus beschrijft zijn toehoorders vervolgens als vol van liefde voor de Messias, waarin ze geloven, ondanks dat ze Hem niet hebben gezien. In feite, hoewel ze Hem niet zien, "[verheugen ze zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde.](#)" Petrus zegt dat zijn lezers de zaligheid al hebben ontvangen die aan het einde van de tijd volledig geopenbaard zal worden. Hun vreugde is niet gebaseerd op wat ze zien - de huidige moeilijke omstandigheden van het leven. Gelovigen kunnen een blijvende vreugde hebben - ongeacht het lijden - vanwege de levende hoop waarin we zijn geboren.

Laten we verder gaan:

1 Petrus 1:10-12

Naar deze zaligheid hebben de profeten, die geprofeteerd hebben over de genade die aan u bewezen is, gezocht en gespeurd. Zij onderzochten op welke en wat voor tijd de Geest van Christus, Die in hen was, doelde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat op Christus komen zou, en ook van de heerlijkheid daarna. Aan hen werd geopenbaard dat zij niet zichzelf, maar ons dienden in de dingen die u nu verkondigd zijn door hen die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige Geest, Die vanuit de hemel gezonden is; dingen, waarin de engelen begerig zijn zich te verdiepen.

Hier zegt Petrus dat de profeten uitkeken naar de redding die de lezers van Petrus bezitten. De profeten voorspelden het lijden van de Messias en de voordelen die de gelovigen nu genieten. Deze boodschap, die de profeten hebben voorspeld, is wat de lezers van Petrus werd verkondigd door degenen die hen het Evangelie verkondigden door de Heilige Geest. De realiteit van het Evangelie, dat nu geopenbaard is aan de lezers van Petrus, waren juist de dingen waar zelfs de engelen nieuwsgierig naar waren. Het punt dat Petrus wil maken is dat zijn lezers in een bevoorrechte positie verkeren, hoger zelfs dan de profeten en de engelen! De boodschap van hoop en heerlijkheid die aan hen is geopenbaard - en uiteraard ook aan ons - is het hoogtepunt van het hele verhaal van het verlossingsplan van God.

Wat een heerlijke waarheid! Wat een geweldige hoop hebben we als personen die zijn wedergeboren in de familie van God door de opstanding van de Messias!

Laten we het nu dus even hebben over een ander thema in de brief van Petrus, namelijk:

De hoop te midden van de Verzoeking

We hebben het gehad over de hoop die we als gelovigen hebben. En volgens Petrus is het een hoop die ons een onuitsprekelijke vreugde geeft - een bovennatuurlijke vreugde, die niet afhankelijk is van onze aardse omstandigheden. Het is een vreugde die eigenlijk alleen de gelovigen echt kunnen ervaren. Als er geen God is, is het lijden dat we in dit leven ondergaan zinloos. Er bestaat daarbij geen groter doel. Er is geen uiteindelijke oplossing. Maar omdat we God kennen, en we de glorieuze waarheid van het Evangelie kennen en de afloop van het verhaal, kunnen we ons verheugen ondanks ons lijden en de vervolging.

Zoals Prediker zegt, zal God op een zekere dag elke daad in het oordeel brengen (Prediker 12:13-14). God zal echte gerechtigheid tot stand brengen in de komende wereld - en het is deze hoop die de brandstof vormt voor hoe we vandaag voor God leven. We zien alles in het licht van de toekomstige wereld.

Dit is een belangrijke boodschap voor ons vandaag. Hoe vaak raken we niet ontmoedigd over de toestand van onze huidige wereld? Het is bijvoorbeeld heel makkelijk om toe te geven aan deze wanhoop als we de totale corruptie van onze politieke leiders zien; als we zien dat ze allerlei soorten van immoreel en destructief beleid voeren. Het is gemakkelijk om ontmoedigd te raken als we de toenemende slechtheid in de cultuur en de groeiende vijandigheid tegenover de gelovigen zien.

Toch kunnen we ons verheugen! Waarom? Omdat onze hoop niet wordt gevonden in de politieke leiders of de dingen van deze wereld. Ondanks wat er vandaag de dag in de wereld gaande is, hebben we hoop omdat er een groter Koninkrijk komt. Het kwaad zal niet zegevieren. God zal uiteindelijk alle dingen rechtzetten.

Op een meer persoonlijk niveau, wanneer we een of andere vorm van verlies ervaren, of wanneer we beproevingen in onze relaties tegenkomen - wanneer degenen van wie we houden ons verraden of ons in de steek laten - is het zo gemakkelijk om je te laten verteren door de wanhoop van de huidige situatie. Het is zo makkelijk om ons alleen te concentreren op wat we op dit moment kunnen zien. Maar als gelovigen leven we in het licht van de toekomstige wereld. We erkennen dat er hoop is op een glorieuze toekomst.

In de tussentijd zijn de beproevingen waarmee we nu worden geconfronteerd, paradoxaal genoeg, voor ons eigen welzijn. Ze zijn een hulpmiddel dat God gebruikt om ons geloof te verfijnen. God is meer bezorgd om ons karakter dan om ons comfort. Dus als we nu met beproevingen te maken hebben, kunnen we God vragen: "Wat wilt U mij hierdoor leren? Heer, openbaar mij alles in mijn leven dat mij belemmert om volledig te zijn waarvoor U mij geschapen heeft!"

En we kunnen dat gebed met vreugde bidden en hopen dat God, die het goede werk in ons begon, dit tot een goed einde zal brengen. Mogen jullie allemaal bemoedigd zijn – jullie zijn wedergeboren tot een levende hoop, wedergeboren tot een levende hoop door de opstanding van de Messias. Dit leven is niet het enige wat er is. De beproevingen waarmee je nu wordt geconfronteerd zullen spoedig worden overschaduwd door de heerlijkheid van de komende wereld, die je geërfd hebt door de opstanding van de Messias. God bereidt je voor op die toekomstige dag. Verheug je dus en blij standvastig in de waarheid van het Evangelie.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)